

dan.

Zadnji sem zapustil jamo jaz, toda učakal bi bil skoraj žalosten konec. Predzadnji si je navezal pod sedež precej velik in debel kapnik, ki smo ga hoteli dati muzeju. Bil pa sem tako brezskrben, da sem gledal neposredno pod vhodom zanimivo dviganje svojega prednika. Ko je bil ta že visoko gorí, se je zadel kapnik ob steno, izmaknil se iz omota in sikajoče treščil poleg mene v grušč! No, ko bi me bil zadel, bi me ne bilo več treba vleči iz jame. Bil bi itak zadosti globoko pokopan. Ko sem naposled prispel na vrh, sem bil resnično

vesel, da sem bil zopet med ljudmi. In teh ni bilo premalo. Mnogo jih je prišlo iz bližnjih vasi in bili so razočarani, zakaj vse mogoče reči smo mogli pripovedovati, le o vragu ni česar. Je pač zamašil vhod, da nismo mogli do njega!

Dobro bi bilo, da bi natančno izmerili višino vhoda v jamo, da bi mogli z gotovostjo sklepati o podzemskem toku tu poniciujoče vode, da bi se vedelo, kam odteka podzemski voda. Da poniciuje tukaj precej vode, smo videli ko smo spustili v to jamo ob drugi priliki ob dolgotrajnem deževju tovariša Michlerja. Zavít v številne

nepremočljive kože se je spustil v prepad, iz katerega smo čuli šumenje. Ko se je vrnil, nam je povedal, da je tam, kjer so stene razmaknjene, prišel pod precejšnji slap, ki mu je grmel na glavo, dokler ni došel do tal. Tam se voda odteka med gruščem v neznano globino. Kam?

Istega dne sta Cerk in Brinšek pregledala tudi nad 4 m globoko Pirnašico, ki pa je le ozek in zelo umazan prepad brez posebnosti. Tudi nekaj manjših jam smo preiskali, a bile so vse brez zanimivosti, zato smo za nekaj časa zapustili Kopanjsko polje.

Danijel Rojšek - Danč

POLOŠKA JAMA – JANUAR 1978

O naši odpravi sem oddal dopolnilna zapiski, prvega že 5. februarja 1978, kjer sem napisal le najnujnejše. Tedanji zapiski sem dopolnil z drugim 18. maja 2022. Odločil sem se tudi za ta kratek prispevek. Naša izkušnja z vodo v spodnjih delih Pološke jame bi lahko komu koristila.

V jami smo bili šestdeset ur med četrtkom, 26., in nedeljo, 29. januarja 1978. Zima je bila kar snežena. Plazovi so se na cesto Zatolmin–Polog med odjugo sprožili pred našim prihodom. Enega smo težko prečkali zaradi obilice vej, skal in drugega v njem.

V soboto smo se odločili, da gremo v spodnje dele in nato kar ven, brez vmesnega spanja. Ob povratku smo sicer slišali močnejše šumenje vode, vendar se zanj nismo zmenili. V Zgornji kuhnji smo zgodaj zjutraj pojedli, pospravili in odšli proti izhodu. V vhodnem rovu je iz vseh lukenj brizgala voda in nas dodobra zmočila, zunaj je namreč lilo kot iz škafo in tudi sneg v visokogorju se je topil. Pobegnili smo na planino Polog, se preoblekli in preobremenjeni odpravili na devet kilometrov dolgo pot v Tmin.

Vsi, razen Toneta, smo imeli kaj proti dežju ali vsaj vododržne vrečke. Približno na pol poti se je Tone začel opotekati, nato pa se je pod težo nahrbtnika sesedel, kajti vse v njem se je prepojilo z vodo. Sneli smo mu nahrbtnik, pomagali na noge, oželi vso vodo iz obleke in vrvi ter nadaljevali pot. To smo večkrat ponovili, predno smo prišli v gostilno pri Kranjcu.

Pot domov je bila prava odisejada. Naslednji dan se je namreč začelo drugo

polletje študijskega leta. Avtobusi proti Ljubljani so v Tmin pripeljali polni in nas z vso »kramo« niso sprejeli. Z vlakom iz Mosta na Soči pa bi se v Ljubljano vozili in čakali na prestop vsaj šest ur. Z avtobusom smo se odpeljali v Novo Gorico, kjer so se nas usmilili in nas ter »kramo« naložili. Med vožnjo smo stali in spali. Vratovi so nas boleli še lep čas.

Imeli smo srečo. Lahko bi nas zalilo, kajti med našim bivanjem v jami je zunaj kljub višku zime nastopila izrazita odjuga z močnim deževjem. Kdor bi se v prihodnje odpravil v spodnje dele jame, kjer so še odprti odcepi, naj prej dobro preveri vremensko napoved in se zmeni za res učinkovito tovariško pomoč, če bi se vreme med bivanjem v jami na hitro spremenilo. |

Pred sirarno v Pologu, četrtek, 26. januar 1978. Udeleženci in udeleženki od leve proti desni: znamenita nahrbtnika Karrimor, Janez Sabolek - Sabla, Andreja Žagar, »prasic« - platnena transportna vreča, Gregor Pintar - Grega, Polona Bitenc, Daniel Rojšek - Danč, Joško Pirnat - Jože - Jozl in Joerg Prestor. Foto: Anton Brancelj - Tone